

KISS ANNA

Álomban és időtelen

Álomban és
időtelen,
ahol a vadszefű
lebeg,

tovább élnek a
holtak,

átlátni rajtuk,
mindenen,
világos, holdas
helyeken,

ahol a vadszefű
lebeg,

átlátni
rajtuk, rajtam is,
fatáblás
zárt ajtómon is,

talán sötét
forrás fakad,
ismétli kérdését
a szél: te vagy?,

s megint:

te vagy?,

világos, holdas
helyeken,
ahol a
vadszefű lehull,

a dombok és a
hold, ilyen
alvadtvér-szirmok
mindenen,

pólyáik
elbomolnak,

ahol a
vadszegfű lebeg,
tovább élnek a
holtak –

álomban és
időtelen,
magamra még
emlékezem,

ahol a vadszegfű
lebeg

hibátlanul –

álomban és
időtelen,
még változom,
emlékezem,

ahol a vadszegfű
lebeg –

átlátni
rajtuk, rajtam is,
fatáblás
zárt ajtómon is,

talán sötét
forrás fakad,
ismétli kérdését
a szél: te vagy?,

s megint:

te vagy?,

világos, holdas
helyeken,
ahol a
vadszefű lehull,

a dombok
és a hold, ilyen
alvadtvér-szirmok
mindenen,

pólyáik
elbomolnak,

ahol a
vadszefű lebeg,
tovább élnek a
holtak,

ahol a

vadszefű lebeg

s aztán lehull.

雨と家並

193/499 © G. S. A. K. / W. (5373) 24 Nov 89 Vienna

彫刻家 杉山誠夫
根津正昭男

